

Politikerna måste klargöra sin idrottspolitik

2014 är ur idrottssynpunkt ett betydelsefullt år. Då tänker jag inte bara på det vinter-OS som varit eller herrfotbolls-VM som kommer utan även på supervalet året 2014. Oavsett var vi står politiskt är vi överens om att utgången blir både intressant och viktig.

Idrottsrörelsen tar inte partipolitisk ställning. Men eftersom våra förutsättningar i stor utsträckning påverkas av politiska beslut är valen ändå viktiga för oss. Den här gången kanske mer än någonsin eftersom vi ser en oroväckande glidning i synen på inte bara idrottsrörelsen utan hela den ideella sektorn.

Svenska politiker har länge haft en enig syn på det fria föreningslivet som en viktig del av samhället. Att människor går samman för att gemensamt ägna sig åt ett intresse eller driva en fråga är en grundpelare i vår demokrati. Det är ett stort mervärde för samhället som många idag tar för givet. Idag ser vi en allt starkare tendens att bortse från den ideella föreningens särskilda värde och villkor, och att bara intressera sig för själva verksamheten. Ideella idrottsföreningar ska konkurrera på samma marknad som kommersiella aktörer. Därför kommer vi i valrörelsen att kräva svar från partierna hur de ser på den ideella sektorns betydelse och om de är beredda att försvara föreningslivets särart.

Svensk idrott har en unik ställning i samhället. Ingen annan verksamhet lockar så många barn och ungdomar. Ingen annan verksamhet skapar ett sådant intresse och engagemang hos så många människor. En stor anledning är den svenska föreningsi-

drottens bredd. Idrottsföreningarna är öppna för alla, och med 70 idrottsförbund som bedriver över 200 olika idrotter i nästan 20 000 föreningar finns det plats för alla som vill vara med.

Genom det ideella ledarskapet men också tack vare det samhällsstöd idrottsrörelsen fått, genom bidrag och idrottsanläggningar, har föreningarna kunnat hålla kostnaderna nere för den enskilda individen. Men idag ser vi hur samhällsstödet minskar både nationellt och lokalt. Och det sker samtidigt som den ekonomiska utsattheten blir allt mer utbredd. Idrottandet riskerar att bli en klassfråga. Därför kommer vi i valrörelsen att kräva svar från partierna om de är beredda att minst höja stödet till föreningsidrotten i takt med kostnadsutvecklingen.

Vi vet att vi själva har en hemläxa att göra. Idrottsrörelsen behöver förnyas och utvecklas för att ännu bättre möta hur människor vill idrotta och engagera sig idag och i framtiden. Just nu pågår ett svenskt strategiarbete som RF-stämman beslutade om i maj 2013, som ska resultera i en strategisk plan med sikte på 2025.

Men vårt jobb kommer att vara fruktlöst om inte politiker i hela landet visar att de menar allvar med sin idrottspolitik. Vi kommer att ta varje tillfälle under 2014 att påminna dem om det.

KARIN MATTSSON WEIJBER
ORDFÖRANDE FÖR RF
KARIN.MATTSSON@RF.SE